

4057cc

நல்லூர்க் கந்தன்

11.8684

JPL

C4057

2003
உ
8
25

நல்லூர்க் கந்தன்

*
கவிதைத் தொகுப்பு.

பாட்டும் பயனும்

“ பன்னாமூலை ”

டாக்டர் ந. சுப்பிரமணியம்

4067 c

சாயி ராம் வெளியீடு.

1974

118684

118684
C.C

முதற்பதிப்பு : ஆடி 1974

✓
294.5

பதிப்புரிமை :

திருமதி நாகலிங்கம் மாரிமுத்து

பன்னேமுலை

சித்தன்கேணி,

இலங்கை.

என் மைத்துனர்

சித்தன்கேணி

காலஞ்சென்ற

திரு. கதிரவேலு நாகலிங்கம்

(மலாயன் பென்சனர்)

அவர்களுக்கு

இக்கவிதைத் தொகுப்பு

சமர்ப்பணம்

மொது சன நூலகம்

20 FEB 1997

மாநகராட்சி மன்றம்
யாழ்ப்பாணம்

தாயாய்க் குருவாய்த் தகப்பனாய் நாயேனை
ஓயா துழைத்து உயரவைத்த — தூயகுணன்
நாகலிங்கம் ஞாபகநூல் நானெழுதச் சின்னஎலி
வாகளனை காத்தருள்வாய் வந்து.

முகவுரை.

நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்.

என் பதினாறாம் வயதிலிருந்து, நான் எழுதிய பாடல்களுட் சிலவற்றை, இன்று தொகுத்து ஒரு சிறு நூலாக வெளியிடுகின்றேன். இருபத்து நான்கு வருடத்து என் கனவு இன்று நனவாகின்றது.

எனக்குத் தமிழ் கற்பித்த வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் B.O.L., திரு. K. E. மதியாபரணம் M.A., வித்துவான் R. பாலசுப்பிரமணியம் B.A. (Hons), திரு. N சிவஞானம் B.A., காலஞ்சென்ற பிளவத்தையூர் செல்லையா வாத்தியார் அவர்களுக்கும்;

என்னைக் கவிதைகள் எழுத ஊக்குவித்த திரு. சி. சிவப்பிரகாசபிள்ளை (குண்டுமணி மாஸ்டர்), சிவபதமடைந்த திருவாளர்கள் க. நாகலிங்கம், கா. முத்துச்சாமி, சி. மு. முத்தையன் (உத்திரம்) அவர்களுக்கும்;

என் கவிதைகளை அவ்வப்போது வெளியிட்ட யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி “இளஞாயிறு” ஆசிரியர், “ஈழநாடு” ஆசிரியர் - உதவியாசிரியர்கள், இலங்கைப் பல் கலைக் கழகம் “இளந்தென்றல்” ஆசிரியர், புங்குடுதீவு “சத்தியம்” ஆசிரியர், இலங்கை வானொலித் தமிழ்ப் பகுதியினர் அனைவருக்கும்;

இந்நூலைப் பரிசோதித்து வெளியிட உதவிய வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன், சங்கீதபூஷணம் பொன். சுந்தரலிங்கம் அவர்களுக்கும்;

இந்நூலை வெளியிடுவதற்குக் காரணராயுள்ள பாமா ராஜகோபால், டாக்டர் ஆ. சிவபாலசுந்தரம், திரு. கு. விவேகானந்தன், யாழ். ஆஸ்பத்திரி 15ம் விடுதி நோயாளர் - ஊழியர் அனைவருக்கும்;

கவர் புளக் உதவிய “ஒளி” சஞ்சிகை வெளியீட்டாளர் எம். எல். லாபீர் அவர்களுக்கும், திரு. T. பாக்கியராசா அவர்களுக்கும்

எனது இதயபூர்வமான நன்றிகள்.

வாசக நேயர்களே! உள்ளே புகுந்து பாடல்களைப் பருகுங்கள்.

வணக்கம்.....

டாக்டர் ந. சுப்பிரமணியம்
யாழ். அரசினர் வைத்தியசாலை
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

ஆடி 1974.

பொருளடக்கம்

1. கைலாசவாகனத்தில் கந்தா வா ! வா !	1
2. வருகிறான் தேரில் கந்தன்	5
3. நல்லூர் வதியுங் கந்தனே !	7
4. நல்லூர் வாழ் முருகப்பா	7
5. நல்லை நகரத்தின் கந்தன்	8
6. நல்லைநகர் திருமுருகா	9
7. சந்நிதிக் கந்தன் சரிதை	10
8. செல்வச்சந்நிதிக் கந்தநாம பஹீ	
கந்தா வா வா வா !	16
வா வா வா கந்தா தேர் மேல் வா	17
9. நந்தலாலா	19
10. நவராத்திரி	20
11. புங்குடீவு புனித அந்தோனியாரே போற்றி	23
12. புத்தாண்டு	24
13. மகாத்மா காந்தி	26
14. ஸ்ரீ சத்ய சாயிப்பாபா திருவாய்மொழிகள்	29
15. தமிழ்த் தாயைச் செழிக்கச் செய்வீர்	33
16. இலங்கை மாதா	35

௨

நல்லூர்க் கந்தன்

* * *

கைலாசவாகனத்தில்
கந்தா வா! வா!

வெண்பா

கைலாச வாகனத்திற் கந்தன் எழுந்தருளி
மெய்யாகக் காட்சிதர வேலேந்திக் — கைலை
மலையைத் தலைவணங்கா மானிடர்கள் யாரும்
தலையில்லாத் தாவரமே தான். 1.

கையில் வேலேந்திக் கைலாசவாகனத்தில் நல்லூர்க் கந்தன்
காட்சிதரும்பொழுது, அம் மலையைத் தலைகுனிந்து வணங்காதவர்,
தலையற்ற மரத்தை நிகர்ப்பார்.

மின்னொளிகள் பூட்டி மிளிரும் மலைமேலே
பன்னிரண்டு கையான் பவனிவரத் — தன்னிரண்டு
கண்களிலே கண்ணீர் களிப்பினிலே சிந்தாதார்
கண்ணிருந்தும் கண்ணிலரே காண்.

2.

மின் விளக்குகள் பூட்டிப் பிரகாசிக்கும் கைலாச வாகனத்திலே,
பன்னிரண்டு கைகளையுடைய கந்தன் எழுந்தருளுவதைக் கண்டு,
ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியாதவர், கண்ணிருந்தும் குருடரை நிகர்ப்
பர்.

வானுயருங் கைலாச வாகனத்திற் கந்தப்பன்
ஞானவேல் ஏந்திவர நல்லூரில் — தேனும்
கயிலை மலையதனைக் கைகூப்பிப் போற்றார்
பயனில்லாக் கையோரே பார்.

3.

வானளாவிய கைலாசவாகனத்திலே, ஞானவேல் ஏந்தி, நல்
லூர்க் கந்தன் வரும்பொழுது, அம்மலையைக் கைகூப்பி வணங்காத
வர், கையிருந்தும் கையற்றவரை நிகர்ப்பர்.

நல்லூர் முருகையன் ஞான ஒளிவீசிப்
பல்லா யிரர்முன் பவனிவரச் — சொல்லாலே
வாயார வாழ்த்தி வலம்வந்து பாடாதார்
வாயிருந்தும் வாய்பேசா மாடு.

4.

ஞானவொளியை வீசிக்கொண்டு, ஆயிரக் கணக்கானோர் முன்
நிற்கும் வரும்பொழுது, அவனை வாழ்த்திப் பாடாதவர், வாயிருந்தும்
பாட்டாத விலங்கினை நிகர்ப்பர்.

மலைகீழ் நசுங்கிடினும் மன்னனிசை மீட்கும்
தலையான காட்சியினைச் சாற்றும் — மலைகைலை
வாகனத்தில் ஏறும் வடிவேல் வணங்காதோர்
தேகம் சவமே தெரி.

5.

மலையின் கீழ் நசிந்து, வீணையை மீட்கும் இராவணனின் காட்சி
யைச் சித்திரிக்கும், கைலாசவானத்தில் எழுந்தருளும் வடிவேலை வணங்
காதவருடைய உடம்பு சவத்தினை நிகர்க்கும்.

நந்தி மிருதங்க நாதம் முழங்குவதைக்
கந்தன் அருகினிலே கண்ணுற்றும், — வந்தனைசெய்
கூட்டம் கவியிசையப்பக் கூர்ந்து செவிசாய்க்க
நாட்டமிலார் காதற்றோர் நம்பு.

6.

கந்தனருகிலே, நந்தி மிருதங்க இசை முழங்குவதையும், மக்கள்
கூட்டம் கவிபாடித் துதிப்பதையும், கேட்டு இன்புற மனமில்லாதவர்
காதுகள் இல்லாதவரே.

அட்டாங்கம் பஞ்சாங்கம் ஆகும் நமஸ்காரம்,
தொட்டு வணங்கல், துதிபாடல், — விட்டுக்
கடலை கொறித்துக் கடைவீதி சுற்றல்
சுடலைக்கும் ஏற்குமோ சொல்லு.

7.

அட்டாங்க நமஸ்காரம், பஞ்சாங்க நமஸ்காரம், தொட்டு
வணங்குதல், துதிப்பாடல் இசைத்தல் முதலியன செய்யாது, கடலை
சாப்பிட்டுக்கொண்டு, கடைவீதிகளிற் சுற்றித் திரிதல், சுடலைக்கும்
ஏற்காத செயலாகும்.

வீணான பேச்சு, விளையாட்டு, காழுறுதல்,
காணாமற் கன்னியர்க்குக் கண்ணடித்தல், — நாணாமற்
கையாற் திருடுவது, கைலாச வாகனத்தை
நையாண்டி செய்வதே நம்பு. 8.

வீண் வார்த்தை பேசுதல், விளையாடுதல், காழுறுதல், மறைவில்
நின்று பெண்களுக்குக் கண்வலை வீசுதல், கை கூசாமல் திருடுதல்
முதலியன, கைலாசவாகனத்தைக் கேலி செய்வதாகும்.

விருத்தம்

நல்லைநகர் முருகையா நாதா வா! வா!
ஞானவேல் ஏந்திவரும் நண்பா வா! வா!
தொல்லைகள் துயரனைத்தும் துடைப்பாய் வா! வா!
சோதியே அறிவொளியின் சுடரே வா! வா!
மெல்லிடையார் இருவருடன் மேள தாளம்
மிருதங்கம் இன்னிசைகள் மிளிர வா! வா!
கல்லினையும் உருக்கிவிடும் காட்சி நல்கும்
கைலாச வாகனத்திற் கந்தா வா! வா! 9.

நல்லூர்க் கந்தனே வருக. ஞானவேல் வைத்திருக்கும் நண்பனே
வருக. துன்பமும் துயரமும் தீர்ப்போய் வருக. அறிவு விளக்கே
வருக. மேளம், தாளம், மிருதங்கம், இனிய இசைகள் ஒலிக்க, வள்ளி
தெய்வயானையுடன் வருக. கல்லையும் உருக்கும்படியான காட்சிதரும்,
கைலாசவாகனத்தில் கந்தா வருக.

வருகிருள் தேரில் கந்தன்

விருத்தம்

ஆசிலாப் பதியாம் நல்லூர் அமைந்திடும் கோயில் முன்னால்
பாசமாய்த் தொழுது பண்ணாய்ப் பாடிடும் அன்பர்க் காக;
மாசறு மணிகள், தங்கம், மாணிக்கம் கோத்த மாலை
வாசனை மலர்கள் சூடி வருகிருள் தேரில் கந்தன்! 1

மாசற்ற நல்லூர் நகரிலிருக்கும் கோயிலின் முன்னால், அன்பாய்ப்
பூசித்து இசையுடன் பாடிவரும் அன்பருக்காக, நல்ல மணிகள், தங்
கம், மாணிக்கம் கோத்த மாலைகளையும், நறுமணங்கொண்ட மலர்
களையுஞ் சூடிக்கொண்டு, தேர்மீது கந்தன் பவனி வருகின்றான்.

தாரணி துதிக்குந் தேரைச் சைக்கிளிற் பார்க்க வந்தார்,
காரினில் வந்தார், மாட்டுக் கரத்தையில் வந்தார், மற்றும்
வீரர்போல் லொறியில், பஸ்ஸில், விமானத்தில் வந்தார், மற்றும்
சூரிய வெப்பந் தாங்கித் துள்ளியும் நடந்தும் வந்தார். 2.

தேரைத் தரிசித்து வணங்கத் துவிச்சக்கரத்தில், காரில், மாட்டு
வண்டியில், லொறியில், பஸ்ஸில், விமானத்தில், நடையில் மக்கள்
வந்தனர்.

கண்களிற் சுரக்கக் கண்ணீர், காதினில் வேதம் கேட்கப்
பண்ணுடன் வாய்கள் பாடப் பலமலர் மூக்கில் நாற,
விண்ணுறை முருகன் வள்ளி மெல்லிடை தெய்வ யானை
வண்ணமாய்த் தேரில் வந்தார் மண்ணினோர் மகிழ்ச்சி செய்த!

ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகவும், காதிற் வேதம் கேட்கவும், மூக்
கில் நறுமணம் வீசவும் அனுபவித்த மக்கள், வாயாற் பண்ணிசைக்க,
முருகன் - வள்ளி - தெய்வானை மூவரும் தேரில் வந்து மகிழ்ச்சியைக்
கொடுத்தனர்.

வாரிதி நிகர்த்த கூட்டம், வானொலிச் சேவை யாளர்,
கூரிய வேலை நோக்கிக் கும்பிடு போடும் பெண்கள்,
பேரிசை மேள தாளம் பிரதிட்டை செய்வோர் சூழத்
தேரினில் முருகன் வந்தான் தெய்வானை வள்ளி யோடே! 4

கடல்போன்ற சனத்திரள், வானொலிச் சேவையர், கும்பிடு
போடும் பெண்கள், பிரதிட்டை போடும் ஆண்கள், மேளதாளம்
இசைப்போர் புடைசூழக் கந்தன் குஞ்சரி வள்ளியுடன் தேரில் வந்
தான்.

நாவலர் வதிந்த நல்லூர் நற்பதி முருகா வா!வா!
காவலர் இருந்த நல்லூர்க் கார்த்திகைக் குமாரா வா!வா!
சேவலின் கொடியாய் வா!வா! செந்தில்வேற் கந்தா வா!வா!
தேவனே மயிலில் வா!வா! தேரிலே பவனி வா!வா! 5

நாவலரும் அரசரும் வாழ்ந்த நல்லூரில் உறையும் முருகனே
வருக. சேவற்கொடியோனே வருக. வேலனே வருக. மயில்மீது வருக.
தோர்மீது பவனி வருக.

நல்லூர் வதியுங் கந்தனே !

இராகம்:- ஹரஹரப்ரியா

தாளம்:- ஆதி

பல்லவி

மலையான் மகளின் மைந்தனே கந்தா
மாசில் நல்லூர் வதியுங் கந்தனே (மலை)

அனுபல்லவி

குறவன் மகளாம் கொடிநிகர் வள்ளியைக்
கூடியே களவாய்க் கொண்டநற் குமரனே (மலை)

சரணம்

நிலையிலா வுலகில் நீந்தும் எமக்கும்
அலைகடல் நெஞ்சுடன் அலைந்திடும் எமக்கும்
பலபல பாதகம் பண்ணும் எமக்கும்
மலத்தை நீக்கிடும் வழியினைக் காட்டிடும் (மலை)

நல்லூர் வாழ் முருகப்பா

இராகம்:- சம்க்ரந்தனப்ரியா

தாளம்:- ஆதி

பல்லவி

பால்கொண்டு துதித்தோங்க நூல்கொண்டு உனைப்பாட
மால்கொண்ட மருகாவுன் மயிலதனில் வந்திடுவாய் (பால்)

அனுபல்லவி

வேல்கொண்டு சேவல்தன் வியப்பான கொடிகொண்டு
வினைநீக்கி மலம்நீக்கி எனைக்காக்கும் வேலப்பா (பால்)

சரணம்

நல்லூரில் நல்லருளை நயமோடு கொடுப்போனே
பல்லாயி ரம்பாவம் பஞ்சாய்ப் பறந்திடவும்
எல்லோரும் இன்புற்று எழிலுடன் வாழ்ந்திடவும்
வல்லமை தருவாயே நல்லூர்வாழ் முருகப்பா (பால்)

நல்லை நகரத்தின் கந்தன்

இராகம்:- கல்யாணவசந்தம்

தாளம்:- ஆதி

பல்லவி

நாவலர்வாழ்ந்த நல்லை நகரத்தின்
ஞானவேற் கரத்தோன் என்கந்தன் (நாவ)

அனுபல்லவி

ஆறுமுகா..... ஆறிரண்டு கரத்துடன்
வள்ளிப்பெண் மானுடன் மயில்மிசை வரணும் (நாவ)

சரணம்

மாயோன் மருமகன் மலைமகள் தனிமகன்
வேய்குஞ்சரி கன்னியின் காதலன்
ஈசன்மகன்..... ஒங்கிடும் சேவற்கொடியன்
பாசம்வே ரோடற வரந்தர வருவாய் (நாவ)

நல்லைநகர் திருமுருகா

இராகம்:- பாகேஸ்ரீ

தாளம்:- ஆதி

பல்லவி

நம்மவர் மலமற நல்லைநகர்—உள்ள
சிம்மமே போல் திகழும் திருமுருகா குமரா (நம்)

அனுபல்லவி

நாடுமன்பர் நெஞ்சில் நலமுடனே—நின்று
பேடுகள் இருவருடன் கூடிவரும் குமரன் (நம்)

சரணம்

ஆறுமுகன் முருகன் அரிமருகன்—குகன்
வீறுகொண்ட வேலேந்தும் வேல்முருகன்
ஆறுதல் அளிக்கின்ற அறிவழகன் அன்பன்
நாறுமலர் சூடும் ஞானியவன் நண்பன் (நம்)

சந்நிதிக்க

கந்தன்

* * *

சந்நிதிக்க கந்தன் சரிதை

காப்பு

வெண்பா

சந்நிதியிற் கந்தன் சரித்திரத்தைப் பாடுதற்குத் தன்னிகரில் ஈசன் தனிமகனே, — பன்னிருகை எம்பெருமான் அண்ணா, எழில்சித்தன் கேணியுறை தும்பிமுகன் நீயே துணை.

சிவனின் மகனும், கந்தனின் அண்ணனுமாகிய சித்தன்கேணிப் பிள்ளையாரே! சந்நிதிக்கந்தன் சரிதையைப் பாடத் துணைபுரிவாயாக.

விருத்தம்

இந்துமா ஆழி தன்னில் இலங்கிடும் இலங்கை மீது
பந்தமில் முனிவர், தேவர் பாடியே பூசை செய்த
சுந்தர யாழ்ப்பாணத்தின் தொண்டைமா னாறு தன்னில்
கந்தனும் உறைந்தான் மக்கள் கவலைகள் தொல்லை தீர்க்க.

1

இந்து சமுத்திரத்தில் விளங்கும் இலங்கையிலுள்ள, முனிவரும் தேவரும் பூசைகள் புரிந்த யாழ்ப்பாணத்துத் தொண்டைமாற்ற றிலே, மக்களின் துயரை நீக்கக் கந்தன் வந்தான்.

புண்ணியன் ஒருவன் இங்குப் புரிந்தனன் பூசை, பின்னர் நண்ணருஞ் சமாதிகொண்டான் நற்பெருந் தொண்டை யாற்றில் விண்ணவர் தொழுது ஏத்தும் வேலனும் இதனைக் கண்டு மண்ணிலே குதித்து வந்தான், மானிடர் மகிழ்ச்சி யெய்த. 2

புண்ணியஞ் செய்த ஒருவன், இங்கு பூசைகள் செய்து சமாதிகொண்டான். இதனைக் கண்ட கந்தன், மனிதர்க்கு மகிழ்ச்சியளிக்க இங்கே வந்தான்.

ஆடினான் மக்க ளோடு ஆறிரு கரத்தன், அங்கு பாடினான் மக்க ளோடு பரவசம் யாருங் கொள்ள ஓடினான் துள்ளித் துள்ளி ஒப்பிலா வேலி னோடு கூடியே காட்சி தந்தான் குஞ்சரி வள்ளி யோடே. 3

அவன் மக்களோடு ஆடினான், பாடினான், ஓடினான். வேலுடனும் வள்ளி தெய்வானையுடனும் எல்லோர்க்கும் காட்சி கொடுத்தான்.

பாவுடன் சமாதிகொண்டோன் பண்ணிய பூசை மண்ணில் பூவர சொன்று தோன்றப் புன்னகை முகத்தி னோடு பூவர சின்கீழ் நின்று புரிந்தனன் புதுமை யெல்லாம் பாவமும் பிழையும் செய்யும் பாமரர் தம்மைக் காக்க. 4

புண்ணியன் சமாதிகொண்ட இடத்தில், பூவரசமரம் ஒன்று முளைத்தது. அம் மரத்தின்கீழ் நின்று, கந்தன் புதுமைகளைக் காட்டிப் பாவினைக் காப்பாற்றினான்.

கடற்றொழில் புரியும் அன்பன் கதிர்காமப் பெயரி னானைக்
கடம்பனும் அழைத்து ஆங்கு, கதைபல சாற்றிப் பின்னர்
படைத்தனன் கறியுஞ் சோறும் பச்சைஆல் இலைகள் மீது
கொடுத்தனன் மயில்மேற் காட்சி குஞ்சரி வள்ளி யோடே. 5

கதிர்காமன் என்னும் மீனவனை அழைத்துக் கதைத்து, ஆல்
இலையில் உணவு கொடுத்து, வள்ளி தெய்வயானையுடன் மயில்மேற்
காட்சியளித்தான்.

காட்சியைக் கொடுத்த பின்னர் கடம்பனும் மறைந்தபோது,
காட்சியை எண்ணி யெண்ணிக் கதிர்காமன் கலங்கி யேங்கி,
“மாட்சிமை யுடைய மாலின் மருகனே வாவா!” என்று
ஆட்சிலை யாக நின்று அழுதனன் அலறி னானே. 6

காட்சியளித்த கந்தன் மறைந்ததும், “திருமாலின் மருமகனே
வருக, வருக,” வென்று அழுதுகொண்டு, சிலையாகக் கதிர்காமன்
நின்றான்.

தாய்ப்பசு தவற விட்டுத் தவித்திடும் கன்று போலத்
தாயினைத் தவற விட்டுத் தவித்திடும் சேய்போல், புற்று
நோயினால் வருந்தி வாடும் நோயினர் போல, அங்கு
வாயினால் அலறி நிற்க வந்தனன் கதிர்வேற் கந்தன். 7

பசுவைத் தவறவிட்ட கன்றுபோலவும், தாயைத் தவறவிட்ட
குழந்தை போலவும், புற்று நோயினால் வருந்துபவர் போலவும், கதிர்
காமன் வருந்தி நிற்கக் கந்தன் மீண்டும் வந்தான்.

“எம்மைநீ பிரியா திங்கு இருந்திடு” வென்று வேண்ட;
 “இம்மையிற் பூசை செய்து என்கழல் அடைவீ” ரென்ன;
 “எம்மரும் வேலா பூசை இயற்றுதல் அறியேன், மேலும்
 உம்மிடம் ஒதும் மந்த்ரம் ஒன்றுமே தெரியேன்,” என்றான். 8

“என்னை விட்டுப் பிரியவேண்டாம்,” என்று கதிர்காமன் வேண்டி
 னான். அதற்குக் கந்தன், “எனக்குப் பூசை செய்து என்னை அடை
 வாயாக,” என்றான். “எனக்குப் பூசை செய்யவும், மந்திரம் செபிக்
 கவும் தெரியாது” என்று கதிர்காமன் கூறினான்.

மதிசடை யுடையோன் மைந்தன், “வாய்கட்டி மௌன மாகக்
 கதிர்காமப் பூசை போலக் கவினுறச் செய்வீர்,” என்னக்
 கதிர்காமன் இறையை நோக்கிக் “கதிர்காமம் அறியேன்” என்னக்
 ‘கதிர்காமம் செல்வோம்’, என்று கந்தனும் உரைத்திட்டானே.

“கதிர்காமப் பூசை போல வாய்கட்டிப் பூசை செய்வீராக,”
 என்று கந்தன் பணித்தான். “கதிர்காமத்தை எனக்குத் தெரியாது,”
 என்று கதிர்காமன் சொன்னதும்; “கதிர்காமம் போவோம், வருக,”
 என்று கந்தன் அழைத்தான்.

கதிர்காமத் தலமுங் கண்டு, கதிர்காமப் பூசை கண்டு,
 அதிர்வுடன் அங்கு நின்ற அன்பனைக் கந்தன் கூட்டிப்
 புதியதோர் வேலை யீந்தான் பூவர சின்கீழ் வைத்துக்
 கதிர்காமன் பூசை செய்து கந்தனை வணங்க மாதோ.

10

கதிர்காமத் தலமும் கண்டு, பூசையையும் கண்டு, களித்து நின்ற
 கதிர்காமனுக்குப்; பூவரசின் கீழே வைத்துப் பூசை செய்வதற்காகக்
 கந்தன் ஒரு வேல் கொடுத்தான்.

40570

பொன்பதி தொண்டை யாற்றில், பூவர சின்கீழ் வேல்வைத்
தன்புடன் வாயைக் கட்டி அழகுறப் பூசை செய்து
அன்பனும் முருக னோடு அளாவியே வாழும் நாளில்,
மன்னிய வேலும் எங்கோ மறைந்துவிட் டதுவே அம்மா. 11

பூவரசின் கீழ் வேல் வைத்து, வாய்கட்டிப் பூசை செய்து, கந்த
னுடன் வாழும்பொழுது, வேல் மறைந்தது.

மறைந்தவேல் தன்னை யெண்ணி மனமுடைந் திருக்கும் வேளை,
“மறந்திடு வேலை,” என்றான், வைத்தனன் அழுத்திப் பாதம்;
மறமது அழியத் தொண்டை மாறாறு புகழை யெய்தத்
திறமுடன் செழிக்கச் செல்வச் சந்நிதித் தலமும் ஆங்கே! 12

மறைந்த வேலினை எண்ணி, மனம் வருந்திய கதிர்காமனை
நோக்கி, “வேலை மறந்துவிடு,” என்று கந்தன் சொல்லித் தனது
பாதத்தை அழுத்தினான்—பாவம் ஒழிய; தொண்டைமாறாறும், செல்
வச்சந்நிதியும் புகழெய்த.

கதிர்காம வேளும், செல்வக் கந்தனும் ஒன்றே யென்று
மதியுள மாந்தர்க் கெல்லாம் வண்ணமாய் எடுத்துக் காட்டக்
கதிர்காமக் கொடியி னன்று கந்தனும் அங்குச் செல்வான்,
கதிர்காமத் தீர்த்தத் தன்று கந்தனும் திரும்பு வானே. 13

கதிர்காமக் கந்தனும், சந்நிதிக் கந்தனும் ஒருவனையெனக் காட்ட;
கதிர்காமக் கொடித்தினத்தன்று கந்தன் அங்குச் செல்வானாயினான்,
தீர்த்த விழாவினன்று திரும்பி வருவானாயினான்.

பேர்வள்ளிக் கொடியு மொன்று பிரதமை ஆடித் திங்கள்
சீர்பெறத் தோன்ற, அந்தத் தினத்தினைக் கொடிநாள் ஆக்கி;
தீர்த்தநாள் சிங்க மாதம் பூரணைத் தினத்தை யாக்கிக்
கார்த்திகைக் குமர னூர்க்குக் களங்கமில் விழாக்கள் செய்தார்.

ஆடிமாதப் பிரதமையில் வள்ளிக்கொடி ஒன்று தோன்றியது.
அந்நாளேச் சந்நிதிக் கொடியேற்றத் தினமாக்கினர். அடுத்துவரும்
பூரணையைத் தீர்த்தநாள் ஆக்கினர்.

வேறு

திருவடிக் கீழ்க் கதிர்காமன் சென்ற பின்னர்,
சிறப்புடனே அவர்வம்சச் செல்வர் அங்கு
அருமையுடன் வாய்கட்டி ஆற்றிப் பூசை,
அவ்விடத்தில் ஆயிரத்துத் தொளாயி ரத்து
இருபத்தோர் ஆண்டினிலே எவரும் மெச்சும்
எழில்மிக்க புதுக்கோயில் எழுப்பி னார்கள்,
தரணியுளார் வினைநீங்கத் தருமம் ஒங்கத்
தவமோங்கச் சரவணனின் தலமும் ஒங்க.

15

கதிர்காமன் முத்தியடைந்ததும், அவனின் வம்சத்தினர் பூசை
கள் செய்தனர். பின்னர் 1921ம் ஆண்டில், அங்கு புதுக் கோயி
லொன்றைக் கட்டுவித்தனர்—பாவம் நீங்க, தர்மம் ஒங்க, தவம்
ஒங்க, சந்நிதித் தலமும் ஒங்க.

118684

திரிகூலம் புஷ்கரணி தென்கீழ், ஆனைத்
 திருமுகனார் திசைதெற்கு, திருமால் பெற்ற
 திருமாதா வடகிழக்கு, திண்ணை தன்னில்
 திருளருது முகநந்தி, தேவ தேவன்
 திருநாக தம்பிரான் வடமேல் நிற்கத்
 திருச்செல்வச் சந்நிதியின் செவ்வேள் ஆங்கு
 திருநடனம் ஆடிவரத் தேர்மேற் காண்போர்
 திருமுருகன் திருவடிக் கீழ்ச் சென்று வாழ்வார். 16

தென்கிழக்கில் வயிரவரும், புஷ்கரணிக் கேணியும்; தெற்கில்
 கணபதியும்; வடகிழக்கில் தெய்வயானையும்; திண்ணையில் நந்தியும்;
 வடமேற்கில் நாகதம்பிரானும் இருக்க; சந்நிதிக்கந்தன் தேர்மேல்
 பவனி வருவதைக் கண்டு தரிசிப்பவர், அவன் திருவடிநிழலை அடை
 வர்.

செல்வச் சந்நிதிக்க

கந்த நாட பஜனை

* * *

கந்தா வா வா வா!

சந்நிதிவாழ் கந்தனே

வா வா வா

சாந்திநிறை ஆறுமுகா

வா வா வா

சிங்காரத் திருமுருகா	வா	வா	வா
சீர்தொண்டை மாணுற்றேய்	வா	வா	வா
சுந்தரவேல் பிடித்தவனே	வா	வா	வா
சூரணையும் வென்றவனே	வா	வா	வா
செல்வச்சந் நிதிவேலா	வா	வா	வா
சேவற்கொடி கொண்டவனே	வா	வா	வா
சைவர்களின் தெய்வமேநீ	வா	வா	வா
சொக்கநாதன் திருமகனே	வா	வா	வா
சோதிவடி வானவனே	வா	வா	வா
சௌக்கியவாழ் வளிப்பவனே	வா	வா	வா
சச்சிதானந் தம்மருள்வாய்	வா	வா	வா
வா வா வா கந்தா	வா	வா	வா
நீ வா வா கந்தா	வா	வா	வா
மா லோன் மருகா	மயில்	வா	கனனே
வா வா கந்தா	வள்	ளி	மணாளா
ஓம் ஓம் கந்தா	உமை	யாள்	மகனே
கந் தா கந்தா	கதிர்	வேற்	கந்தா
ஓம் கந்தா	ஓம்	கந்தா	
ஓம் ஓம் கந்தா			

வா வா கந்தா தேர் மேல் வா

பச்சைமயில் வாகனனே	வா	வா	வா
பார்வதியின் திருமகனே	தேர்	மேல்	வா

பிறர்துயரந் தீர்ப்பவனே	வா	வா	வா			
பீதாம்ப ரங்கட்டித்	தேர்	மேல்	வா			
புகழ்செல்வச் சந்நிதியோய்	வா	வா	வா			
பூத்தெய்வ யானையொடு	தேர்	மேல்	வா			
பெருந்தொண்டை மாணற்றோய்	வா	வா	வா			
பேசரிய அற்புதங்கள்	செய்	வோய்	வா			
பைத்தியனின் திருமகனே	வா	வா	வா			
பொற்சேவற் கொடியோனே	வா	வா	வா			
போர்வேலைக் கரத்தேந்தித்	தேர்	மேல்	வா			
பௌத்தர்களும் தொழுபவனே	வா	வா	வா			
பப்பாளி முலைவள்ளிப்	பா	கா	வா			
வா	வா	வா	கந்தா	தேர்	மேல்	வா
தேர்	மேல்	வா	கந்தா	வா	வா	வா
மா	லோன்	மருகா				
மயில்	வா	கனனே				
வா	வா	கந்தா				
வள்	ளி	மணாளா				
ஓம்	ஓம்	கந்தா				
உமை	யாள்	மகனே				
கந்	தா	கந்தா				
கதிர்	வேற்	கந்தா				
ஓம்	கந்தா					
ஓம்	கந்தா					
ஓம்	ஓம்	கந்தா.				

நந்தலாலா

இராகம்:- யதுகுல காம்போதி

தாளம்:- ஆதி

1. குயிலின் குரலினிலே நந்த லாலா—உந்தன்
குழலினிசை கேட்குதடா நந்த லாலா!
2. மயிலின் உடலினிலே நந்த லாலா!—உந்தன்
மாமேனி தோன்றுதடா நந்த லாலா!
3. உயர்ந்த மலைகளிலே நந்த லாலா—கீதம்
ஒங்கி ஒலிக்குதடா நந்த லாலா!
4. வயலில் வருந்தென்றல் நந்த லாலா—உந்தன்
மகிமையினைக் காட்டுதடா நந்த லாலா!
5. பேசும் மொழியிலெல்லாம் நந்த லாலா—உந்தன்
பெருமையெலாம் கேட்குதடா நந்த லாலா!
6. வீசும் சிறுதென்றல் நந்த லாலா—எந்தன்
வேதனையை நீக்குதடா நந்த லாலா!

118684

நவராத்திரி

வெண்பா

நவராத் திரிதன்னில் நம்மையெலாம் காக்கும்
சிவகாம சுந்தரியெம் தேவி — நவசக்தி
காமாட்சி ஈஸ்வரியாள் கண்ணருளைப் பெற்றுய்வோம்
பாமாலை சூட்டிப் பணிந்து. 1

சிவகாமசுந்தரி, தேவி, நவசக்தி, காமாட்சி என்று அழைக்கப்
படும் ஈஸ்வரியை, நவராத்திரியில் பாடித் துதித்து, அவள் அருளைப்
பெறுவோம்.

புரட்டாதி மாதத்தின் பூர்வபக்க நாளாம்
பிரதமையில் ஆரம்பம், பின்னர் — திருவிழாக்கள்
ஒன்பதுநாள், ஒங்கும் விஜயதச மித்திருநாள்
இன்புற்று முற்றும் இனிது. 2

புரட்டாதி மாதப் பூர்வபக்கப் பிரதமையில் ஆரம்பித்து, ஒன்பது
நாட்கள் விழாக்கள் நடைபெற்று, பின்னர் விஜயதசமியில் முடி
வடையும்.

தூயமுதன் மூன்றுநாள் துர்க்கைக் கடவுளுக்கும்,
மாயன் துணைக்கு மறுமூன்றும், — ஆய
கலைவாணிக் கென்றே கடைமூன்றும் வைத்தார்,
தலைவணங்கிச் சாந்திபெறத் தான்.

3

முதன்மூன்று நாட்களும் துர்க்கை வழிபாடும், நடுமூன்று நாட்
களும் இலக்குமி வழிபாடும், கடை மூன்று தினங்களும் சரஸ்வதி
வழிபாடும் செய்து மக்கள் சாந்தியடைவர்.

விருத்தம்

அகப்பயம் குரோதம் காமம் அச்சமு லோபம் துக்கம்
வகைதெரி யாது வாட்ட மாசறத் தொழுவோர் யார்க்கும்
பகைவரை வெல்லும் துர்க்கை பரப்புவள் ஊக்கம் வீரம்
அகத்துணி வாண்மை நேர்மை அன்புறு நீதி ஞானம்.

4

மனப்பயம், குரோதம், காமம், அச்சம், உலோபம், துக்கம் என்
பனவற்றை வெல்வதற்குத் துர்க்கை ஊக்கம். வீரம், துணிவு, ஆண்மை,
நேர்மை, நீதி, ஞானம் என்பனவற்றைக் கொடுப்பாள்.

நாரணன் மார்பில் நிற்கும் நங்கையைத் தொழுது ஏத்தப்
பாரெலாம் செல்வம் ஓங்கும், பலப்பல பொருளும் பொன்னும்
வீரரின் தோளில் வைப்பாள், வியர்வையோ டுழைப்போர்
கையில்

ஆரமாய் வைப்பாள், மேலும் அறிஞரின் சிரத்தில்

வைப்பாள். 5

இலக்குமியைத் தொழுதால் உலகம் செழிக்கும். வீரருக்கும்,
உழைப்பாளிகட்கும், அறிஞருக்கும் பொன்னும் பொருளும் கொடுப்
பாள்.

கட்டளைக் கலித்துறை

வெள்ளைக் கமலத்தில் வீணை இசையினில் வீற்றிருப்பள்
பள்ளுகள் பாடிடும் பாவலர் நாவில் பரந்திருப்பள்
கிள்ளையின் நாவினில் கீதக் குயிலதன் கீர்த்தனையில்
பிள்ளை மழலையாம் பேச்சில் விளங்குவள் பெண்மயிலே. 6.

வெள்ளைத் தாமரையில், வீணை இசையில், கவிஞர் நாவில், கிளியின்
நாக்கில், குழந்தையின் மழலையிற் சரஸ்வதி வீற்றிருப்பாள்.

எண்ணும் எழுத்தும் எமக்கெலாம் ஈயும் எழிலரசி,
கண்ணின் மணிவெண் கமலத் திருக்கும் கலையணங்கு,
தண்ணறி வீயும் சரஸ்வதிப் பெண்மயில் தாள்பணியோர்
எண்ணெண் கலையில் இமயமாய் என்றும் இலங்குவரே. 7

எண்ணும் எழுத்தும் தருபவள், கண்மணி போன்றவள், வெண்
டாமரையில் வீற்றிருப்பவள், கலைத்தெய்வம், அவளே சரஸ்வதி.
இவளை வணங்கின், 64 கலைகளையும் அளிப்பாள்.

வெற்றியை ஈட்டும் விஜய தசமி விழாவினிலே
எத்திசை யோரெலாம் ஏடு தொடக்கச் சிறுவருக்குக்
கற்றோர் புதியநற் கட்டுரை பாடல் கதையெழுத
முற்றுல கெங்கும் நவராத் திரிநாள் முடிந்திடுமே. 8

விஜயதசமியிலே, பிள்ளைகளுக்கு ஏடு தொடக்குவர். அறிஞர்
கட்டுரை, கவிதை, கதை எழுதுவர். இத்துடன் நவராத்திரி விழா
முடிவடையும்.

புங்குடுதீவு

புனித அந்தோனியாரே
போற்றி

விருத்தம்

எங்களது பிணிவறுமை இன்னல் நீங்க

ஈழத்தில் இனமதப்போர் எழாது காக்கப்

பொங்கிவரச் சமாதானம் பூமி தன்னிற்

பொலிவுபெறு மனத்திருப்தி புவியோர் கொள்ளத்
தங்கமன தோடுனது தாள்கள் பற்றித்

தருகவர மெனவேண்டித் தரிசிக் கின்றோம்

புங்குடுமா தீவிலுறை புதுமை மிக்க

புனிதநிறை அந்தோனி யாரே போற்றி!

எமது வருத்தம், வறுமை, துயரம் நீங்கவும்; இலங்கையில் இன
மதப்போர் தோன்றாது இருக்கவும்; உலகிலே சமாதானம் நிலைக்கவும்;
மக்கள் மனத் திருப்தியுடன் வாழவும்; புங்குடுதீவு புனித அந்தோனி
யாரைத் தூய மனத்துடன் வணங்குகின்றோம்,

புத்தாண்டு

விருத்தம்

பகலவன் மேட ராசிப் பந்தியில் சேர்ந்து நிற்கப்
பகலொடு இரவும் பாரிற் பன்னிரு மணித்தி யாலம்
சுகந்தரச் சமனாய் நிற்கச் சூரியன் உதய மாகிப்
புகுந்திடும் புதிய ஆண்டு புண்ணிய காலம் தன்னில். 1.

இரவும் பகலும் சமமாக நிற்கும் சித்திரை மாதத்தில், மேட
இராசியில் சூரியன் உதயமாகும்பொழுது, புது வருடம் பிறக்கிறது.

இலைகளும் அறுகும் சேர எழில்பெறு மஞ்சள் சேரப்
பலவகை மலர்கள் சேரப் பசுவினின் பாலும் சேரச்
சலமுடன் சேர்த்துச் செய்யும் தரமுடை மருத்து நீரைத்
தலையிலே தேய்த்து மக்கள் சலத்தில்நீ ராடு வாரே. 2.

இலைகள், அறுகு, மஞ்சள், மலர்கள், பசுப்பால் முதலியனவற்றை
நீருடன் சேர்த்துச் செய்யும் மருத்து நீரைச் சிரசில் வைத்து, மக்கள்
நீராடுவர்.

வேறு

பொங்கலொடு பூசையெலாம் புரிந்து வீட்டிற்
புகழீட்டும் மங்கலநற் பொருட்கள் பூண்டு
தங்கநிறச் சூரியனைத் தரிசித் தாங்கு
தலைவணங்கித் தோத்திரங்கள் சரியாய்ப் பாடிப்
பொங்கலினை வயிறெல்லாம் புடைக்க உண்டு
புற்கையினை வறியோர்க்குப் புசிக்க ஈந்து
மங்களமாய் இவ்வருடம் வாழ வெண்ணி
மனமார இறைவனடி வணக்கஞ் செய்வர். 3.

பொங்கலும் பூசையும் செய்து, மங்கல அணிகள் பூண்டு, சூரியனை வணங்கி, தோத்திரங்கள் பாடி, பொங்கலினை வறியோர்க்குக் கொடுத்தும், உண்டும், நல்வாழ்வு வாழ இறைவனைத் துதிப்பார்.

புனிதமொடு புத்தாடை யணிகள் பூண்டு

புகழுடைய பலதருமம் புரிந்து சீராய்த்
தனியிறைவன் புகழ்பாடித் தம்மூர்க் கோயிற்
சந்நிதியிற் தரிசனங்கள் சரியாய்ச் செய்து
கனவான்கள் பெரியோர்கள் களங்க மற்றோர்
கற்றோர்கள் ஆசியெலாம் கனக்கப் பெற்று
மனமொத்த உறவினர்கள் மற்றும் உற்றோர்
மாளிகைசென் றுறவாடி மகிழ்வர் மாதோ.

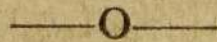
4.

புதிய ஆடையணிகள் அணிந்து, தருமம் புரிந்து, துதிப்பாடல் பாடி, தமது ஊரிலுள்ள கோயிலை வழிபட்டு, பெரியோரின் ஆசிகளைப் பெற்று, உற்றார் உறவினருடன் உறவாடுவர்.

வேறு

புனிதமாய்ப் புதிய ஆண்டு பொலிவுடன் பிறக்கும் வேளை, மனமொழி மெய்க ளாலே வணங்கிடின இறைவன் பாதம் வினைகளும் தீரும், மற்றும் விக்கினம் பலவும் தீரும், நினைந்திடு பொருள்கை கூடும் நீண்டநாள் வாழ லாமே. 5.

புதுவருடம் பிறக்கும் பொழுது இறைவனை வணங்கினால், வினைகள் இன்னல்கள் தீரும், விரும்பியனவற்றை அடையலாம், நீண்ட ஆயுளுடன் வாழலாம்.

மகாத்மா காந்தி

விருத்தம்

அந்தரம் உலக மெல்லாம் அடக்கிய புகழோ டென்றும்
இந்தியா வென்னும் நல்லோர் எழிலுடன் இலங்கும் நாடு;
முந்திய அறிஞர், வீரர், முதன்மையாம் ஞானி, மற்றும்
புந்தியா லோங்கு கின்ற புலவரும் பொலிந்த நாடே! 1

அழகிய புகழுடைய இந்தியாவில்; அறிஞர், வீரர், ஞானிகள்,
புலவர் நிரம்பியுள்ளனர்,

இத்தகும் இசையோ டென்றும் இலங்கிய பரதந் தன்னிற்
புத்தரும் பிறந்தார் முன்னர்ப் புண்ணிய புதல்வ ராக,
உத்தம புருஷன் காந்தி ஊரெலாம் ஒம்ப வந்து
கத்தியும் இரத்த மின்றிக் கடுஞ்சமர் புரிந்தா ரன்றே! 2

இந்தியாவிலே புத்தர் பிறந்தார். கத்தியும் இரத்தமுமின்றி யுத்
தம் செய்த காந்தியும் பிறந்தார்.

அன்னிய நாட்டிற் சென்று அரியநல் நியாய வாதி
என்னுமோர் பட்டங் கொள்ள இங்கிலன்ட் செல்லும் போது
'இன்னிய இலண்டன் தன்னில் இழிவுடை மச்சம், மாம்சம்
இன்னல்செய் மதுவும், பெண்ணும் எண்ணிடாய்,' என்று
என்னை

நியாயவாதிப் படிப்பிற்காக, காந்தி இங்கிலாந்து செல்கையில்,
“மச்சம், மாமிசம், மது, மாது விலக்கி லண்டனில் வாழவேண்டும்,”
என்று தாயார் பணித்தார்.

தாயவள் உரைத்த சொல்லைத் தப்பறத் தாங்கி நின்று
நேயமும் ஒருபெண் ணோடும் நினைத்திடா வாழும் நாளில்
தாயவன் நியாய வாதிச் சோதனை செயமே யெய்திச்
சீயம்போல் அபிரிக் காவிற் சிறப்புடன் தொழிலைச் செய்தார்.

தாய்சொல்லைத் தட்டாது வாழ்ந்து, நியாயவாதிப் பட்டம்
பெற்று, ஆபிரிக்காவுக்குச் சென்று தொழிலை ஆரம்பித்தார்.

தொழில்செயும் மனித ரெல்லாம் சூழ்வினை வருத்தல் போன்று
இழிவுடன் இரைத்து ஏங்கி இயற்றிடு தொழிலைக் கண்டு
பழிபல அரசாங் கம்மேற் பகர்ந்தனர், பகர்ந்து பின்னர்
எழிலுடன் இலங்கு கின்ற இந்தியா வந்து சேர்ந்தார். 5

ஆபிரிக்காவில் மக்கள் வாடி வருந்தி வேலை செய்வதைக் கண்டு,
அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்புகள் தெரிவித்தார். பின்னர் இந்தியா திரும்பி
னார்.

இங்கிவர் நியாய வாதம் இழிதொழி லெனவே தள்ளி
இங்குள மனிதர் யார்க்கும் இயற்றியே உற்ற தொண்டு,
எங்கணும் இடர்க ளுற்றும் இசைபெறும் அஹிம்சை தன்னைத்
தங்கமாய்ப் புகன்ற ரம்மா சத்தியஞ் சிரமேற் கொண்டோர்.6

இந்தியாவில் நியாய வாதித் தொழிலை விட்டு, மக்களுக்குத்
தொண்டு செய்து, அஹிம்சையைப் போதித்தார்.

துன்றிடும் இடரை யெண்ணுத் தொடங்கியே துன்பம் நீக்க
ஒன்றியே மக்க ளோடு ஒருங்கிடர் உற்ற நாளில்
கன்றிடு மனமில் லாத கதிரவன் காந்தி ஜிக்கு
நன்றியோ டன்பர் ஆங்கு நல்கினர் “மகாத்மா”ப் பட்டம். 7

தன் துன்பத்தைப் பொருட்படுத்தாது, மற்றோர் துன்பத்தைப்
போக்க நினைந்து, அவர்களுடன் சேர்ந்து துன்பம் அனுபவிக்கையில்,
அவருக்கு “மகாத்மா” என்ற பட்டத்தை அன்பர் வழங்கினர்.

குடிகளின் வறுமை நீக்கிக் குடியினை வெறுத்துத் தள்ளிப்
படியினிற் சமயச் சாதிப் பலப்பல சண்டை போக்கி
உடைதரு நூல்கள் நூற்று உலகிற்குக் கல்வி யூட்டி
அடிகளில் வுலகை யோம்ப அளித்தனர் உயிரைக் கூட. 8

குடிமக்களின் வறுமையை நீக்கி, மதுவை ஒழித்து, உலகில் சாதி
சமயப் போர்களைத் தடுத்து, நூல் நூற்று, கல்வி புகட்டி வாழ்ந்த
காந்திமகான், உலகை உய்விக்கத் தன் உயிரையுங் கொடுத்தார்.

ஸ்ரீ சத்ய சாயிபாபா

திருவாய்மொழிகள்

* * *

விருத்தம்

சத்தியம் தாயாய், சாந்தம் தாரமாய், சகிப்புத் தன்மை
புத்திர னாக, ஞானம் புகழ்பெறு தந்தை யாக,
மெய்த்தயை நண்ப னாக, வீரமே அண்ண னாக,
இத்தனை உறவு முள்ளோர் இறைவனின் பக்த ராவார், 1

சத்தியம் தாயாகவும், சாந்தம் மனைவியாகவும், சகிப்புத்தன்மை
மகனாகவும், ஞானம் பிதாவாகவும், தயை நண்பனாகவும், வீரம்
சகோதரனாகவும் உள்ளவர் கடவுள் பக்தர் ஆவார்.

பூசைகள் செய்து பொன்னும் பொருட்களும் கொடுத்துப் பாடி
ஈசனைத் தொழுது அஃது இஃதெலாம் கேட்க வேண்டாம்;
ஆசிலா வாய்மை, அன்பு, அறநெறி விருத்தி செய்து
பேசிடா திருக்க எல்லாப் பெருமையும் வந்து சேரும். 2

பூசைகள் புரிந்து, பணம் கொடுத்து, பாட்டுகள் இசைத்து,
வணங்கி, விரும்பியதெல்லாம் கடவுளிடம் கேட்க வேண்டாம்;
உண்மை, அன்பு, தர்மம் என்பனவற்றை உள்ளத்தில் வளர்ப்பீராயின்,
எல்லாம் தானாகவே வந்து சேரும்.

பூசைகள் செய்வோர் கண்டு பொலிவுற மாட்டேன், மேலும்
ஏசுவோர் இகழ்வோர் கண்டு இருதயம் உடைய மாட்டேன்,
ஏசுவோர் பூசை செய்வோர் என்னையே நினைப்ப தெண்ணி
நேசமே அவர்கள் மேலே நிச்சயங் கொள்ளு வேணே. 3

பூசை செய்பவர்களைக் கண்டு பொலிவுற மாட்டேன். ஏசுவோர்
களைக் கண்டு மனம் நோகமாட்டேன். ஏசுபவர்களாயினும் சரி,
பூசிப்பவர்களாயினும் சரி என்னையே நினைக்கின்றாராகையால், அவர்
கள்மேலே நான் அன்பே கொள்ளவேன்.

குரோதமும் காமம் லோபம் குடிவெறி மோகம் கோபம்
விரோதமும் புழுக்கள் என்று விலக்கியே வாழ்ந்து காட்டி,
இருதய மலரை என்றும் இறைவனுக் களிப்பீ ராயின்
விரும்பியே பகவான் ஏற்பான் விரைவுடன் அனைத்தும் ஈவான்

குரோதம், காமம், லோபம், குடிவெறி, மோகம், கோபம்
விரோதம் என்னும் புழுக்களை விலக்கி வாழ்ந்து; இதயத்தை இறை
வனுக்குக் கொடுங்கள். இதனை இறைவன் விருப்புடன் ஏற்று, வேண்டு
வனவெல்லாம் கொடுப்பான்.

ஆண்டவன் அசைக்குஞ் சத்தி அசைந்திடு பொருள்நான் என்க
மாண்ட நல் லினிமை, மென்மை, மகிழ்வுறும் அழகைக் கண்டால்
ஆண்டருள் இறையே யென்க; அறம்வளர் பெரியோர் மற்றும்
தீண்டுரு இழிந்தோர் யாரும் தெய்வமென் றெண்ணி நிற்க. 5

ஆண்டவன் ஆட்டுபவன், நானே ஆடுகின்றவன் என்பாயாக.
இனியவை, மிகுதுவானவை, அழகுள்ளவையெல்லாம் இறைவனே
என்பாயாக. தர்மம் வளர்க்கும் சான்றோரும், ஹரிசனரும் தெய்
வங்களே என்று எண்ணுவாயாக.

உலகமா ஆழி தாண்ட உயர்வுறு யாகம் வேண்டாம்,
பலபல தபசு வேண்டாம், பார்மிசை துறவு வேண்டாம்,
சுலபமாய் உலக ஆழி துரிதமாய்த் தாண்டிச் சென்று
மலமறப் பகவான் நாமஸ் மரணையாம் படகே போதும். 6

உலக சாகரத்தைத் தாண்டுவதற்கு யாகம் தேவையில்லை, தபசு தேவையில்லை, துறவும் தேவையில்லை. பகவான் நாமஸ்மரண என்னும் படகிலேயே விரைவிற் கடந்து, மலமற்ற நிலையை யெய்தலாம்.

நாணயம் நிறைந்த சாலை நம்மிட முண்டு, அந்த
நாணயம் வேண்டு மென்றால் நானதைத் தருவேன், ஆனால்
நாணயம் ஏற்க உன்னில் நாணய முண்டா வென்று
காணநான் வேண்டும் முன்னர் காணுவீர் உலகோர் யாரும். 7

எனது நாணயசாலை நிறைந்திருக்கிறது. எவருக்கு எது தேவையோ, அதனை நான் கொடுப்பேன். ஆனால் அந்த நாணயத்தை ஏற்கும் தகுதி உன்னிடம் உண்டா? என்பதை நான் முதலிலே அறிய வேண்டும்.

வேறு

துக்கம் இலையெனிற் சோதி இறைவன்
பக்கமே மானிடர் பாரார் அதனால்
துக்கக் கடலைத் துயரை யடைய
மக்களுக் கெம்பெரு மானளித் தானே 8

துக்கம் இல்லாவிடின், மக்கள் கடவுளை நாடமாட்டார்கள். ஆதலினால், மக்களுக்குத் துக்கக் கடலை அளித்திருக்கின்றான் இறைவன்.

தங்க மனத்துடன் சத்தியஞ் சேரப்
பொங்கிய அன்பு பொலிந்திட வாழின்,
எங்கும் எதிலும் இருக்கும் இறைவன்
எங்கள் எதிரில் எழுந்தருள் வானே.

9

தங்கமான மனத்துடன் சத்தியத்தையும், அன்பையும் கடைப்
பிடித்து வாழ்ந்தால்; எங்கும் உள்ளவனும், எல்லாவற்றிலும் உறை
பவனுமாகிய இறைவன் எழுந்தருளித் தரிசனந் தருவான்.

சாற்றரும் ஆத்மிக சாதனை யோடும்
ஆற்றலும் அன்பும் அறிவும் மிகுந்து
போற்றும் இடத்துப் புகழுவ தாரம்
ஏற்றே எடுப்பேன் இன்னருள் நல்க.

10

உலக மக்களுக்கு அருள் கொடுப்பதற்காக; ஆத்மீக சாதனை,
ஆற்றல், அன்பு, அறிவு முதலியன சிறந்து விளங்கும் இடங்களில்,
நான் அவதாரம் எடுப்பேன்.

அன்பு உயிர்கள் அனைத்திலும் வைத்து
இன்பமாய் என்றுமே இம்மையில் வாழின்
அன்பினூற் சாந்தி அறவழி யேகிப்
பின்புநற் சத்தியப் பேர்விதி காண்பீர்.

11

உயிர்களெல்லாவற்றிலும் அன்பு வைத்து, இன்புற்று வாழ்ந்தால்;
அன்பின் துணையால் சாந்தி மார்க்கம் சென்று, பெரும் சத்திய விதி
யைக் காண்பீர்கள்.

தமிழ்த்
தாயைச்
செழிக்கச்
செய்வீர்

* * *

வெண்பா

நக்கீரர் ஆறுமுக நாவலரை வள்ளுவரைத்
தொக்கதமிழ் அன்புடைய தொண்டரினை — மிக்கபுகழ்
திக்கதலம் எங்குமிசை தேங்கு தமிழன்னை
மக்களுக்குத் தந்தாள் மகிழ்ந்து.

நக்கீரர், ஆறுமுகநாவலர், வள்ளுவர், தமிழ்த் தொண்டர்கள்
பலரைப் புகழ்மிக்க தமிழ்த்தாய் மக்களுக்கு மகிந்து அளித்தாள்.

விருத்தம்

வள்ளுவர்போல் எளிமையுடன் வாழ்வை யோட்டி,
 மகாத்மாவின் அஹிம்சையினை மகிழ்ந்து ஏற்று
 வள்ளலார்போற் சமரசத்தோ டென்றும் வாழ்ந்து,
 வாகையணி வீமனைப்போல் வலிமை கொண்டு,
 உள்ளன்பும் அப்பரைப்போல் உண்மை யோடும்
 உலகுபுகழ் நாவலர்போல் ஒளிநா வோடும்
 தெள்ளியசம் பந்தரைப்போற் செயல்வீ ரோடும்
 செய்யதமிழ் அன்னையினைச் செழிக்கச் செய்வீர். 2

வள்ளுவனின் எளிய வாழ்வுடனும், காந்தியின் அஹிம்சையுடனும்,
 வள்ளலாரின் சமரசத்துடனும், வீமனின் வலிமையுடனும், திருநாவுக்
 கரசரின் அன்புடனும் உண்மையுடனும், நாவலரின் பேச்சு வன்மை
 யுடனும், திருஞானசம்பந்தரின் செயல் வீறுடனும் வாழ்ந்து, தமிழ்த்
 தாயைக் செழிக்கச் செய்வீராக!

இலங்கை

மாதா

* * *

விருத்தம்

சேவலின் கனிந்த நாதம், திவ்விய குயிலின் ஓசை,
மேவிடும் மயிலின் ஆட்டம், விஞ்சிடு கிளியின் பேச்சு,
நாவலர் நமக்குத் தந்த தற்றமிழ், அறிவு மிக்க
பாவலர் தந்த பாடல் பரந்திடும் இலங்கை மாதா!

1

சேவலின் நாதம், குயிலின் ஓசை, மயிலின் ஆட்டம், கிளியின்
பேச்சு, நாவலர் தந்த தமிழ், கவிஞர் தந்த பாடல் நிறைந்தவள்
இலங்கை மாதா.

அலகிலா முத்துச் சிப்பி அலைகடல் தன்னில் வாழும்,
விலங்கொடு புள்ளும் ஒன்றாய் விரும்பியே வனத்தில் வாழும்,
நிலத்தினிற் கனியும் பூவும் நீணிற ஒளியை வீசும்,
இலங்கையின் அழகே யென்றும் எமதுளம் பறிக்கு மன்றே. 2

முத்துச் சிப்பி கடலில் வாழுகின்றது. மிருகமும் பறவையும் அன்
பாகக் காட்டில் வசிக்கின்றன. பழமும் பூவும் ஒளி வீசுகின்றன.
இலங்கையின் அழகு எம்மைக் கொள்ளை கொள்ளுகின்றது.

4057c

சுற்றிலும் அலைகள் மோதிச் சோபையைக் காட்ட ஆழி,
முற்றிலும் நெய்தற் காட்சி முழங்கிடும் முரசே போலச்
சுற்றுமே இயற்கை தன்னைச் சுலபமாய்க் காட்டும், காற்று
உற்றவர் பகைவர் யார்க்கும் ஒருங்கருந் தென்றல் வீசும். 3

அலைகள் மோதும் கடல் அழகைக் காட்டும். எங்கும் நெய்தற்
காட்சி விளங்கும், எல்லாப் பக்கமும் இயற்கைக்காட்சிகள் உண்டு.
எல்லோர்க்கும் தென்றற் காற்று இன்பம் தரும்.

அரம்பையின் தனங்க ளொக்கும் அழகிய வரைக ணினிறும்
அருவிகள் வீழும் ஓசைக் கலகிலா யாமே வெட்கும்;
அரும்பொல நறுவை மாண்ட அனூரத புரத்தில் சிற்பத்
திருவினைக் கண்டு பேரார் சிற்பியும் வெட்கு வானே. 4

அரம்பையின் முலைகள் போன்ற மலைகளிலிருந்து விழும் அருவி
களின் ஓசை யாழிசையிலும் இனிமையானது. பொலநறுவை, அனூ
ராதபுரத்தின் சிற்பங்கள் மிகவும் அழகானவை.

சிறப்புறு குன்ற மந்தச் சீகிரி யாவிற் கேகின்
திறமிகு கலைஞர் செய்த தேடரும் ஓவி யத்தில்
உறைந்திடின எங்கள் கண்கள் உலகினை மறந்து நின்று
குறைவிலாப் பண்டைச் செல்வக் கோயிலைக் கட்டும் உள்ளம்.

சிகிரியா மலையிலுள்ள ஓவியங்கள், எமது பழம்பெருமைகளைக்
காட்டுகின்றன.

பேசரும் நுவரே லீயாப் பெரியபூஞ் சோலை தன்னில்
 மாசிலா வீணை போன்று வந்திடு தென்றற் காற்று
 வீசிட எங்கள் மீது வியனுல கடைந்தாற் போல
 வாசனை யழகை யெல்லாம் மடுத்திடு வோமே நாங்கள். 6

நுவரேலியாப் பூஞ்சோலையின் அழகையும், தென்றற் காற்றில்
 வரும் வாசனைகளையும் அனுபவித்துத் தேவலோகமோ இஃது என
 எண்ணுவோம்.

இருபது நூற்றாண் டின்முன் எழிலுடன் விளங்கிச் சான்ற
 அரசரால் ஆளப் பட்ட அனூரத புரியில் இப்போ
 துரமுடன் கட்டப் பெற்ற உயரிய மாடி யெல்லாம்
 தரையிலே இடிந்து வீழ்ந்து தங்குவ தெங்கும் காண்போம். 7

அனூராதபுரத்தில், 2000 ஆண்டுகட்கு முன் கட்டப்பட்ட மாடி
 களெல்லாம் வீழ்ந்து, தரையிலே கிடப்பதைக் காணலாம்.

இப்புரம் ஆண்ட சோழன் எழிலுடைத் தோற்றங் காணும்
 கைப்பலங் கொண்ட துட்ட கைமுனு தன்னைக் காணும்,
 தப்பிலாப் பண்டைச் சீரைச் சாற்றிட உலகோர்க் கெல்லாம்
 அப்பெரு மிடத்தில் வெள்ளை அரசு நிற்கு தன்றே 8

இந்த நகரத்தை ஆண்ட சோழனையோ, துட்ட கைமுனுவையோ
 காணமாட்டோம். ஆனால் நகரத்தின் பெருமையைக் காட்ட வெள்
 ளரசு நிற்கின்றது.

“பன்னரும் அசோகன் பெற்ற பார்புகழ் சங்க மித்தை
என்னையிவ் விடத்தில் நட்டு எழில்பெறச் செய்தாள், மேலும்
பொன்னரும் மகாபோ தீயின் போற்றரும் கிளைநான், பௌத்தர்
தன்னரும் சமயம் நானே,” என்றுவெள் ளரசு சாற்றும். 9

“மகாபோதியின் கிளையாகிய என்னை, அசோகனுடைய மகள்
சங்கமித்தை இங்கு நட்டாள். பௌத்த சமயம் நானே,” என்று
வெள்ளரசு சொல்லும்.

“வரையினின் றோடும் நீர்போல் வந்துபோம் அரசர் கண்டேன்
திருவுடைச் சிற்பம், புத்தர் சிலைகளைக் கண்டேன், கோயில்,
பெரியவி காரை கண்டேன், பேரிசைச் செல்வங் கேட்டேன்,
இருடனை நீக்க வல்ல இலக்கியம் கேட்டேன்,” என்னும். 10

“அருவிபோல் வந்து போகும் அரசரையும், சிற்பங்களையும்,
புத்தர் சிலைகளையும், கோயில்களையும், விகாரைகளையும் கண்டேன்.
இசைக்கலைகளையும், இருள் நீக்க வல்ல இலக்கியங்களையும் கேட்
டேன்,” என்னும் வெள்ளரசு,

தாரணி மீது வாழ்வோர் தாம்படுங் கொடுமை யுன்னிப்
பாரிய பிறப்புக் கீர்த்தி பதவியை வேண்டா மென்று
சீரிய அரச பீடம் “சீ”யென வெறுத்த புத்தர்
பேரரும் புகழை யென்றும் பேசுவோர் கேட்போர் வாழி! 11

மக்களின் துயரைக் கண்டு; கீர்த்தி, பதவி, அரசபீடம் எல்லாம்
துறந்த புத்தர் பகவானின் புகழைப் பேசுவோர், கேட்போர் வாழ்க.

மாதோட்டக் காந்தக் கோட்டை மடிந்தாலும் புகழைக் காண்போம்,
மாதோட்டத் துறைமு கத்தில் மன்னிய கீர்த்தி காண்போம்,
மாதோட்டச் சீரைக் காண்போம் மகாவம்ச நூலில், காண்போம்
மாதோட்டப் பெருமை பாண்டி மன்னவன் முடியின் முத்தில்.

சிதைந்த மாதோட்டக் காந்தக்கோட்டையினதும், துறை முகத்
தினதும் பெருமையைக் காண்போம். மகாவம்ச நூலிலும், பாண்டி
யன் மணிமுடியின் முத்திலும் மாதோட்டத்தின் பெருமையைக் காண்
போம்.

ஆடிய பாதம் போற்றும் அன்பர்கள் உளத்தோ டன்று
தேடரும் இடமாம் நற்கே தீச்வர மதனை நாடி
ஏடக மணமே போல இலங்குநற் கோயில் கட்டிப்
பாடலும் புகழும் எல்லாம் பரந்திடச் செய்தார் மன்னோ. 13

405701

சிவநேயர்கள் திருக்கேதீஸ்வரத்திற் கோயில்கட்டி; சிவன் புகழையும், பாடல்களையும் பரவச் செய்தனர்.

அப்பெருங் கோயில் மீது அரசியல் அலைகள் மோதி
உப்பெனக் கரைத்து அஃதின் உடம்பினைக் கரைத்த போதும்
துப்புரவு வளத்தான் பேரார் சுந்தர மூர்த்தி தன்னாற்
செப்பிய பாட லெல்லாம் திகழ்ந்திடச் செய்கு தன்றே! 14

அரசியல் மாற்றங்களினால் அழிக்கப்பட்டிருப்பினும், சுந்தரமூர்த்தி
நாயனாரின் தேவாரங்கள் திருக்கேதீஸ்வரத்தைச் சிறப்பிக்கின்றன.

இதனையே போர்த்துக் கீயர் இடித்துமே கோட்டை கட்டி
இதம்பெற ஆண்டார் அன்று இலங்கையை யெனினும், இன்று
அதனுடைப் புகழைத் தேவா ரத்தினில் அருமை யாக
மதனுறக் காண்போம் அம்மா மன்னிய பெருமை யோடே! 15

இக்கோயிலைப் போர்த்துக்கீசர் இடித்துக் கோட்டை கட்டி, இலங்
கையை ஆண்டார். ஆயினும், அதன் புகழை இன்றும் தேவாரத்தினில்
காண்கிறோம்.

கோணமா மலையி லுள்ள கோயிலைத் துறையை மற்றுங்
காணரும் முத்துக் கொண்ட கடலினைச் சுனையை யெல்லாம்
வேணவாக் கொண்ட வேந்தர் மேன்மையாய் ஆண்டு வந்து
பூணரும் மகிமை யோடு புகழுடன் வாழ்ந்தா ரன்று. 16

திருக்கோணமலையிலுள்ள கோயிலைத் துறைமுகத்தை முத்துக்
கடலினை அரசர் புகழுடன் அன்று ஆண்டு வந்தனர்.

சம்பந்தர் தந்த பாடல் தனிப்பெரும் புகழைக் கொண்ட அம்பிகை பாகன் கீர்த்தி அருமையாய்க் கூறும் போது அம்பொனைக் காண்ப தேபோல் அகமது களிக்கும், மேலும் வம்பவிழ் மலராங் கோண மலையினின் பெருமை சேரும். 17

சிவனின் பெருமையைக் கூறும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனரின் தேவாரங்கள், எங்கள் உள்ளத்தோடு சேருகின்றன. அத்துடன் திருமலையின் பெருமையைப் புகட்டுகின்றன.

சமந்தகூடத்தி லுள்ள சால்புடை அடியைக் கண்டு எமதருஞ் சிவனின் பாதம் என்குவர் சைவர், புத்தர் தமதருஞ் சுவடி யென்று சாற்றுவர், இஸ்லாம் மக்கள் தமதென்பர், கிறீஸ்து மக்கள் தமதென்பர் சான்றி னோடே 18

சமந்தகூடத்திலுள்ள அடிச்சுவடியைச் சைவரும், பௌத்தரும் இஸ்லாமியரும், கிறிஸ்தவரும் தமது தமது சமயத்திற்கே உரிய தென்று சான்றோடு கூறுவர்.

பலபல சமய மெல்லாம் பரவினும் உலகந் தன்னில் இலங்கிடு சமந்த கூடம் என்னுமிவ் விடத்தில் ஒன்றாய்ப் பலமொடு திறமை யாகப் பகைமையை மறந்து நின்று அலகிலாப் புணர்ந்து சேரும் அருமையை எங்கு காண்போம்.

பல பல சமயங்கள் உலகில் இருப்பினும், சமந்தகூடத்தில் எல்லாச் சமயத்தவரும் ஒன்று சேர்கின்றனர். இதனை வேறெங்கும் காண முடியாது.

வடக்கினை நோக்கிச் செல்லின் வரையினை நதியைக் காணோம், நடனமுங் கலையும் காண்போம், நாவலர் பெருமை காண்போம், படகரைக் காண்போம், பண்டைப் பலப்பல கோயில் காண்போம், கடலென முழங்கி யோங்கும் கன்னியாம் தமிழைக் காண்போம்.

யாழ்ப்பாணத்திலே மலையும் ஆறும் கிடையாது. நடனமும், கலையும், நாவலர் நூல்களும், படகரும், கோயில்களும், கன்னித்தமிழும் காண்போம்.

நினைந்திடின இலங்கை தன்னை நிகரிலா அழகே யுள்ளந் தனிற் பெரு நடன மாடித் தரணியில் வாழ்வோர்க் கீயும்:- தனிப்பெரும் இயேசு கீர்த்தி, சாந்தமாம் முகம்மத் தின்பேர், புனிதராம் சிவனின் மாட்சி, புத்தரின் மகிமை யெல்லாம். 21

இலங்கையை நினைத்தால், அதன் அழகே உள்ளத்தில் நடனமாடி; இயேசுவின், முகம்மதுவின், சிவபெருமானின், புத்தரின் பெருமை களைக் காட்டும்.

மங்களம்

மங்களம்

மங்களம்

கண்ணன் அச்சகம், நல்லூர்.

